

РЕШЕНИЕ

№ 7656

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6880** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Национална дирекция за приходите, преконституирана в ЦУ на НАП, представлявана от процесуалния си представител юрк. П., срещу решение от 05.05.2021 г., постановено по НАХД № 17212 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 101 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 438573-F461485 от 27.05.2019 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на НАП, с което на [фирма], на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 39, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г.) във вр. с чл. 118, ал. 4 ЗДДС.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла

на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че в конкретния случай по безспорен начин е установено, че наказаното лице е извършило посоченото в АУАН и НП нарушение, а именно – не е отпечатало пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който в устройството са регистрирани продажби, по-конкретно за дата 20.10.2018 г. Допълва се, че в АУАН и НП е дадено ясно, точно и пълно описание на нарушението и по никакъв начин [фирма], както и съдът, не са възпрепятствани да разберат в какво се изразява санкционираното деяние. Посочено било, че нарушението не води до неотразяване на приходи, както и че същото е извършено за първи път. Допълва се, че с оглед постигане на посочените в чл. 12 ЗАНН цели, правилно е ангажирана отговорността на дружеството и същото следва да бъде санкционирано за несвоевременно изпълнение на задължение към държавата. Данъчното законодателство подлежи на стриктно спазване и неналагането на наказание би довело до неравноправно третиране на този с останалите случаи, при които е извършено нарушение от същия вид. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено изцяло наказателното постановление. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, чрез процесуалния си представител, не изпраща представител.

Ответникът – начин [фирма], не изпраща представител.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 06.12.2018 г., при извършена от ЦУ на НАП проверка, в 10.34 часа, на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за риба, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], е установено, че в обекта има инсталиран електронен касов апарат модел „Datecs DP-150 KL“ с ИН на ФУ DT670597 и ИН на ФП 02670597, както и че дружеството, в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г., не е изпълнило задължението си по чл. 39, ал. 1 от същата, да отпечата пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който в устройството са регистрирани продажби. В конкретния случай от горесцитираното фискално устройство е направена разпечатка на КЛЕН, от която е установено, че на 20.10.2018 г. [фирма] не е изпълнило задължението си да отпечата пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет. За резултатите от проверката е съставен Протокол за извършена проверка № 0390777/06.12.2018 г.

За извършеното нарушение бил съставен акт за установяване на нарушението (АУАН) № F461485/17.12.2018 г., въз основа на който било издадено и наказателното постановление (НП). В последното било допълнително отразено и че от описаното фискално устройство е направена разпечатка на КЛЕН, от която е установено, че на 20.10.2018 г. са регистрирани продажби, както и че нарушението не води до неотразяване на приходи. Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да отмени издаденото НП. Той е посочил, че липсва каквото и да е отбелязване в акта

дали на посочената дата са били регистрирани продажби/сторно или служебно въведени операции. В тази връзка не е доказано по безспорен начин наличието на продажби за точно определен ден в търговски обект, което в настоящия случай не е сторено.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г., действала към датата на извършване на нарушението, лицето по чл. 3 отпечатва пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който в устройството са регистрирани продажби/сторно операции. При продажби на стоки и услуги от автомати на самообслужване лицето по чл. 3 няма задължение да отпечатва дневен финансов отчет, той се генерира автоматично и се записва във фискалната памет и в КЛЕН за всеки ден (за всеки 24 часа). Лице по чл. 3, използващо ИАСУТД, няма задължение за отпечатване на дневен финансов отчет. При продажби на течни горива в/от обекти, които са изцяло на самообслужване, дневният финансов отчет се генерира автоматично и се записва във фискалната памет и в КЛЕН за всеки ден (за всеки 24 часа). Лице по чл. 3, използващо ЕСФП, отпечатва пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който в ЕСФП са регистрирани продажби и/или зареждания на течни горива. Санкционните разпоредби на чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДДС предвиждат, че на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1.

Освен посочените от СРС мотиви, настоящият съдебен състав намира, че описаното нарушение е формално, като с него не са нанесени вреди на бюджета. Формалният характер на нарушението следва да се отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство и да се прецени значимостта му за постигане целите на административнонаказателното производство при спазване на принципа за пропорционалност между деянието, последиците от него и предвидената санкция, произтичащ от чл. 35, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН наказанието да бъде съответно на нарушението и да постига целите му. Прилагането на принципа за пропорционалност при преценка на наложената имуществена санкция за извършеното произтича и от задължението за спазване на принципите по правото на Европейския съюз. Задължението за отчитане на приходите от продажби чрез фискално устройство по чл. 118 от ЗДДС е насочено към обезпечаване на фискалната отчетност и цели предотвратяване отклонението от данъчно облагане. Правото на държавите членки да въведат изисквания в тази насока се основава на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, предоставяща възможност на държавите-членки да наложат други задължения, които те считат за необходими за осигуряване правилното събиране на ДДС и предотвратяване избягването на данъчно облагане. Тази разпоредба се намира в Дял XI, озаглавен „Задължения на данъчнозадължените лица и на някои данъчно незадължени лица” от Директивата. След като изискванията по чл.

118 от ЗДДС и приетите в тази връзка с Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. правила са относими към всички задължени лица, то съответствието с разпоредбата на директивата следва да е налице във всички случаи. В практика на Съда на Европейския съюз е възприето разбирането, че държавите-членки имат законен интерес да вземат подходящите мерки за защита на своите финансови интереси, а борбата срещу данъчните измами, избягването на данъчно облагане и евентуалните злоупотреби представлява цел, призната и насърчавана от Директива 2006/112 - така Решение от 14 март 2013 г. по дело *Valsts, C-525/11*, точка 28 и цитираната в същото съдебна практика. Съгласно Решение на СЕС от 9 февруари 2012 г. по дело *Marthon Urban, C-210/10*, т. 23 „при липса на хармонизация на законодателството на Съюза в областта на санкциите, приложими при неспазване на условията, предвидени от установен в това законодателство режим, държавите членки са компетентни да изберат санкции, които според тях са подходящи. Те въпреки това са задължени да упражняват компетентността си при спазване на правото на Съюза и на неговите общи принципи, а следователно и при спазване на принципа на пропорционалността.” Когато по правото на Съюза не се съдържат по-точни правила за определяне на националните санкции, „санкционните мерки по национално законодателство не трябва да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимно преследваните от това законодателство цели, като се има предвид, че когато има избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко обвързващата и, че причинените неудобства не трябва да са несъразмерни по отношение на преследваните цели” /т. 24 от същото решение/.

Когато правна уредба по правото на Съюза препраща към националните разпоредби, член 4, параграф 3 от ДФЕС относно принципа за лоялното сътрудничество, налага на държавите членки да вземат всички мерки, които са годни да гарантират обхвата и ефективното действие на правото на Съюза, като за тази цел, запазвайки дискреционната си власт по отношение на избора на такива мерки, те трябва да гарантират, че при всички положения придават на санкцията ефективен, пропорционален и възпиращ характер - решение от 7 октомври 2010 г, дело *Stils Met SIA, C-382/09*, т. 44 и цитираната в същото съдебна практика.

При приложение на принципа на пропорционалност и посочените критерии за преценката му по правото на Съюза, и предвид преследваната цел предотвратяване избягването на данъчно облагане, за постигането на която са регламентирани правилата за отчитането на приходите чрез фискалните устройства по националното право, налагането на санкция за неотпечатване на пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за датата, на която в устройството са регистрирани продажби при данните, че неотпечатването не е довело до неотчитане на приходи за съответния данъчен период, надхвърля границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимно преследваните от това законодателство цели, което обоснова извод за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.05.2021 г., постановено по НАХД № 17212 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: